

Blížily se Velikonoce. Tatínek přinesl upletené pomlázky. Děti se ale více těšily na ty, které vytvoří s dědečkem jako ozdobu na velikonoční stůl k babiččině mazanci a malovaným vajíčkům.

Někomu přece jen proutky s papírovými pentlemi udělaly radost. Kocouří bratři zjistili, že jim šustivé pentličky svým zvukem něco neodolatelně lákavého připomínají. A tak se nakonec z pomlázek stala hračka, se kterou děti pobíhaly po bytě s nadšenými koťaty. Ta se předbíhala a skákala za pentlemi, které svištěly po zemi.

Když koťata oškubala poslední pentli z krepového papíru, našla maminka různé barevné stuhy, které k pomlázce znovu připevnila. Matýsek na okraj jedné z nich přivázal plyšovou myšku a kocourci prováděli ohromující akrobatické výskoky, aby ji, když se odrážela od podlahy, ve vzduchu zachytili.

Šedý kocourek byl sice velmi důsledný a pozorně číhal, ale nikdy neskočil tak vysoko, aby myš chytil. Týnčin zlatavý kocourek, který rostl do délky, se po neúspěchu staršího bratra odrazil tak usilovně, až myš ulovil. Společně myš tlapkami poplácali. Když zjistili, že neutíká, odešli zklamaně za jinou zábavou.

ÚKOL: JAKÁ HRA S POMLÁZKOU BAVILA KOČIČÍ BRATRY NEJVÍCE? KTERÉMU Z NICH SE PODAŘILO ULOVIT MYŠKU? CO OBĚ KOŤATA PŘEKVAPILO?

